

HUGO MAS

Hugo Mas
(Snibor Records)
CANÇÓ D'AUTOR

El cantautor alcoià Hugo Mas obre aquest CD d'edició limitada amb "La Nueva", una cançó idònia per encetar un disc on a poc a poc, i a partir de lletres seves i d'altres poetes, es va despullant. Mas cau "Daltabaix d'una sextina" amb el do de les paraules d'Ester Xargay i el ritme d'una relliscada poc dolorosa. El "Vertigen" comença amb un fragment en francès d'Arthur Rimbaud per empalmar amb les mateixes flors de l'àrtic vistes per Josep Ribera. En el seu debut homònim, **Hugo Mas** xiuxiueja en boca de Miquel Martí i Pol a "Set poemes d'aniversari (I i V)", i canta unes cançons íntegrament seves com l'experiència més "Novella", "Hepàtica" o "Música pàl·lida II". Una gran alenada de lletres àvides de ser escoltades, vestides amb unes músiques que s'escapoleixen i ens atrauen al seu interior.

MORELANDS

Els segadors del metall / Finding the Beginning
(ML Records)
ROCK PROGRESSIU

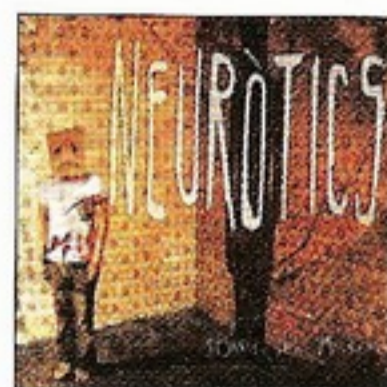

Joan Maria Morlans és el músic que s'amaga darrere el projecte **Morelands**. La passió pel rock i el metàl d'inspiració més simfònica l'ha dut a autoproduir-se —aquesta és una de les premisses del projecte— dos EPs en els quals ofereix un tastet d'allò que més li agrada: solos de guitarra esmolats, melodies progressives i llargues composicions de perfil èpic. Al primer EP, *Els segadors del metall*, hi trobem dues adaptacions —en versió instrumental i cantada— de dues peces clàssiques de la tradició catalana: "Els segadors" i "La presó de Lleida". Al segon, *Finding the Beginning*, ha gravat quatre peces de composició pròpia, com "Over the Sand" i "Vampire", cantades en anglès, on Morlans segueix desplegant el seu gran arsenal de guitarres esmolades i sintetitzadors. Els amants del rock i de les simfonies guitarres trobaran un bon aliat amb **Morelands**. R.P. **

**ANNA ROIG
I L'OMBRE DE TON CHIEN**

Anna Roig i l'Ombre de Ton Chien
(Satélite K)
CANÇÓ-POP

La jove **Anna Roig** obre la porta del seu món des del primer tema ("Mon monde") d'aquest disc de debut, ple d'una creativitat fresca. L'il·lusionisme plana en cada nota de piano, en cada xiuxiueig, tot desprenent la màgia de cada compàs. Després d'un rodatge d'aquesta formació fent versions de la *chanson*, **Anna Roig i l'Ombre de Ton Chien** han cuinat plats propis i surten ben presentats: "Je t'aime" —el senzill, del qual el CD inclou el clip colorista— pretén no ser només una altra cançó d'amor ben enganxadissa; "Dolces nits de somnis curts" ha estat cantada delicadament com una bona recepta per a les vesprades plenes de tendresa. Fins que arriba el moment de matar irònicament aquella musa que totes les dones porten dins o fora ("Punt de creu", "Encore un marin" o la història de l'assassina en sèrie "Trini Sánchez Mata"). L'equilibri trontolla i l'estimat, vei del cel, ja no representa l'amor infinit perquè se'n va ("Quel agréable reveil"), i les històries dels altres tampoc són gaire més sortoses ("Robert et Viviane"). Resulta que, tot interpretant els diversos enganys a la manera de **Roig**, la comicitat i la catarsi estan servides. Un contrapunt del disc és "Corro sota la pluja", molt més pop i menys cançó afrancesada, quan apareix la veu del cantant Pere Agramunt (**La Brigada**), on el duet sap representar aquelles veuetes que empaiten alguns enamorats i que cal apaivagar perquè no guanyi l'obsessió. I no, guanya "Capseta de records". I amb aquests bons resultats, és un encert la producció de Magí Batalla. Un deliciós debut que significa una capsa d'excel·lents sorpreses i records. HELENA M. ALEGRET ****

NEURÒTICS

Somnis del mil·leni
(MésdeMil)
ROCK DUR

El trio d'Albaida debuta amb un àlbum que arrenca el rock de sota les pedres. Obren el CD guitarrers i apocalíptics amb "Somnis del mil·leni", estroncats per 'un món força gris'. La veu de Xavi Esplugues, imposada i fonda a l'estil **Kurt Cobain**, continua amb el repàs a "Ombres de l'ànima", una crítica a 'els governs que juguen brut', mentre que a "Vides paral·leles" baixen al seu univers particular articulant de manera pausada 'vides buscant un sentit', amb un punt de lluminós: 'Sembla que tot pot acabar bé/ la realitat pot ser molt diferent'. **Neuròtics** fan balanç dels especuladors i depredadors del territori a "Paradís", agafen la força per 'perdre la por als teus dimonis' a "Lluitaré", fan apologia de Radio 3 i analitzen totes les conseqüències dels 'excessos i bogeries sense seny' a "Abisme" (la cançó que més s'adiu al nom del grup). Bons admiradors del rock'n'roll i la ràdio, no defraudaran qui busqui electricitat contínua. H.M.A. ***

SOTAZERO

Elèctric rumba
(RadioChango)
RUMBA

Ja són molts els que creuen en el projecte: porten la promoció des de Tercera Via i el disc l'edita RadioChango. Participen en el festival itinerant internacional FesTour. I per si algú dubtava de la voluntat de difondre la seva música, la llicència del seu segon disc és Creative Commons. Aquests són alguns dels conceptes que giren al voltant dels barcelonins **Sota Zero**, una banda que s'ha vestit de gala per presentar *Elèctric rumba* i popularitzar les noves cançons, que es distancien del rock-fusió del seu primer treball. Albert Ferré posa la veu a onze temes que volen —i aconsegueixen— fer ballar el públic, reivindicant una rumba catalana actualitzada amb ritmes positius que tan bé han fomentat artistes com **Manu Chao** o **Macaco** des de la ciutat comtal. Ho tenen clar "Corre", "Uneix-te", "Sense cap motiu"... **Sota Zero et crida a ballar!** E.S. ***

DAVID VIDAL

Ferida i conjur
(Autoeditat)
CANÇÓ D'AUTOR

Després de publicar una trilogia de terra, aigua i aire, el menorquí es reinventa crític amb el seu quart disc. Comença a trenc d'alba amb "Àngels" i "Cada carícia", i remet amb "De nou, la follia", inspirada en els mots de Ramon Llull: 'Hi ha una saviesa del seny i una saviesa —més alta— de la follia'. S'obre una ferida, provocada per la "Criatura dels meus desenganys", per desembocar en la "Dansa de la set". Les poesies i l'acústica calmada que marquen les cançons de **Vidal** es mantenen a "Pren-me la mà" i "Un ram de mar", que desprèn l'olor d'aigua salada. A l'equador del disc, "Ferida i conjur" és el nucli del propòsit vital, abans de la tempesta, "Va nevar". La recta final del disc s'enfila amb un rellotge d'arena trencat —"Jesús devora meu"— i el "Quadre que s'acaba". La ferida sembla que es tanca amb la "Cura d'Epicur" i sagna definitivament amb els "Demòcrates mosquejats" i les "Boques com ferides obertes". Els conjurs del mar i les ferides de les cançons protagonitzen el quart treball de **David Vidal**. E.S. ***

VOLTOR

Perill d'extinció
(Cambra Records)
MÉTAL

El segon disc dels valencians **Voltor** és com un pantà desbordat que s'endú per davant tot el que troba sense cap compassió per a les oïdes. La veu gutural i poderosa de Lluís Albert Granell capitaneja l'atac de l'au carronyaire indomable del País Valencià, en dotze cops de puny carregats de rock salvatge, metall i hardcore punyent. *Perill d'extinció* és un pas endavant respecte a un innocent *Aprentent a volar* (autoeditat, 2005), i un clam per la supervivència dels sons més crus en temps d'una edulcorada hegemonia del pop sense substància. Els referents: la sensibilitat melòdica de **Berri Txarrak**, la radicalitat ideològica i sonora de **Kop** i l'esperit inconformista d'**Habeas Corpus**. Es permeten el luxe de fer sonar guitarres flamenques a "1707", un discret perfil mestís a "La revolució dels teus ulls" a base de percussió llatina, i sumen un DJ a la formació per incorporar alguns apunts electrònics al conjunt. Els manca, això sí, una producció més potent per acabar de donar el gruix al so de la banda. Alerta! El voltor vola lliure i pica fort. R.P. ***